

Den ved Taxterne bestemte Betaling for Hjemreise og Landsætning er for hver af de paagjældende Lodsninger ens for alle Skibe uden Hensyn til Dybgaende og Drægtighed.

I Tiden fra 1ste Oktober til 31te Marts forhøies Lodsningene med $\frac{1}{3}$

Hvis det Skib, som lodses, har et andet paa Slæb, bør der betales fulde Lodspenge for begge Skibene. Derimod skal Skibsføreren ikke betale Lodspenge, naar han, uden at benytte Lods, lader sig bugser af et Dampskib, forsaavidt dette ikke tjener som Lods for det slæbte Skib, eller naar han følger et andet Skib, som har Lods ombord.

Naar der til noget af Statens Orlogsfartøier eller til noget for Statens Regning fragtet Skib eller Fartøj bruges Lods, erlægges derfor Betaling som for private Fartøier.

Betalingen for de Lodsninger, som Lodsjerne efter de vedkommende Reglementer ikke ere pligtige at foretage, men som det er dem tilladt at foretage, forsaavidt de have Kjendskab til Farvandet, og deres Tjeneste paa Stationen kan undværes, erlægges i Reglen efter Overenskomst, medmindre anderledes i det enkelte Reglement er bestemt.

§ 34.

Naar Skibets Dybgaende er mellem 2 Fodemaal, beregnes Betalingen for det højeste Fodemaal. I Kommercelest bliver at regne lig med 2 Register-Tons. Orlogsfartøier og udenlandske Skibe, der ikke ere maalte, betale som om de vare over 50 Tons drægtige.

§ 35.

Er Skibet ikke seilklart til den Tid, Lodsjen er bestilt, godtgjøres der Lodsjen efter et Forløb af 2 Timer fra hans Ankomst 1 Krone og for hver Time, han opholdes længere, før der lettes, 50 Ore.

Forbliver en Lods ved et Skib til dets Lodsning længere Tid end de Etmaal, som ifølge den særlige Taxt anses tilstrækkelige til et Skibs Lodsning, betales der ham, foruden de i Taxten fastsatte Lodspenge, for ethvert paafølgende Etmaal 3 Kroner.

Etmaalet beregnes fra den Tid, Skibet letter, og en Del af et Etmaal regnes for et helt Etmaal.

Dersom en Skibsfører, som ligger tilankers paa aaben Rhed, for sit Skibs Sikkerheds Skyld ønsker en Lods stadig ombord, indtil Skibet letter, og Lodsjen kan undværes fra Lodsriet, da skal herfor betales dobbelte Etmaalspenge.

Naar Lodsningen skal betales efter Overenskomst, komme de i denne Paragraf givne Bestemmelser ikke til Anvendelse.

§ 36.

Bliver en Lods formedelst Storm og Uveir eller ved Forsømmelse fra Skibsførerens Side bortført udenfor Lodsningens Bestemmelse og Farvande enten til et indenrigsk eller udenrigsk Sted, skal Skibsføreren, foruden de fastsatte Lodspenge for den bestemte Lodsning, de i § 35 fastsatte Etmaalspenge, samt fri Kost og Tæring til Lodsjen, saalænge han er ombord, endvidere betale denne Etmaalspenge for saa lang Tid, som han, efterat Lodsningen er tilendbragt, har været ombord, saavel som og for den Tid, det efter Tilnelighed kan antages, at Lodsjen behøver til sin Hjemreise, og desuden besørge ham frit til hans Hjem.